U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudců JUDr. Ladislava Derky a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **B. B.,** zastoupený JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina,** se sídlem Žižkova 57, Jihlava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2016, č. j. KUJI 34783/2016, sp. zn. OOSČ 270/2016 OOSC/88, o nesouhlasu Krajského soudu v Českých Budějovicích s postoupením věci,

takto:

K řízení **je** místně **příslušný** Krajský soud v Brně.

Odůvodnění:

[1] Žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 8. 6. 2016 se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného specifikovaného v záhlaví tohoto usnesení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

[2] Krajský soud v Brně usnesením ze dne 29. 3. 2018, č. j. 33 A 70/2016 - 21, postoupil věc Krajskému soudu v Českých Budějovicích. Postoupení věci odůvodnil odkazem na § 7 odst. 2 a 6 věty první s. ř. s. s tím, že prvostupňové správní rozhodnutí bylo vydáno Městským úřadem Pelhřimov, se sídlem v Pelhřimově. Podle přílohy č. 3 bodu 44. zákona o soudech a soudcích č. 6/2002 Sb. náleží Pelhřimov do obvodu Okresního soudu v Pelhřimově, který dle přílohy č. 2 bodu 3. uvedeného zákona náleží do obvodu Krajského soudu v Českých Budějovicích. Soudem místně příslušným k projednání a rozhodnutí věci je Krajský soud v Českých Budějovicích, v jehož obvodu má správní orgán prvního stupně své sídlo. Krajský soud v Brně proto v souladu s § 7 odst. 6 s. ř. s. postoupil věc Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

[3] Krajský soud v Českých Budějovicích vyjádřil nesouhlas s postoupením věci, proto věc předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí. Odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu z 30. 11. 2017, č. j. Nad 315/2017 - 49 s tím, že v postoupené věci došlo k obdobné situaci, tj. Krajský soud v Brně učinil ve věci řadu procesních úkonů, které blíže konkretizoval. Účastníci nenamítli místní nepříslušnost soudu. Projednávaná věc se nacházela ve fázi, kdy již zbývalo jen vydat meritorní rozhodnutí, avšak teprve pak soud postoupil věc Krajskému soudu v Českých Budějovicích. S ohledem na postup Krajského soudu v Brně byl zhojen nedostatek jeho místní příslušnosti a nebyl dán důvod věc postoupit Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

[4] Nejvyšší správní soud z předloženého spisu zjistil, že dne 8. 6. 2016 byla Krajskému soudu v Brně doručena žaloba. Usnesením ze 14. 7. 2016 soud vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku. Přípisem z téhož dne poučil žalobce dle § 8 s. ř. s. o obsazení soudu a o možnosti namítat podjatost. Dále přípisem z 28. 7. 2016 vyzval žalovaného k předložení správního spisu a k vyjádření k žalobě a poučil jej dle § 8 a § 51 odst. 1 s. ř. s. zda souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání. Přípisem z 5. 9. 2016 soud poučil žalobce dle § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný se k věci samé vyjádřil podáním z 19. 8. 2016. Oba účastníci souhlasili s rozhodnutím věci bez jednání. Žádný z účastníků nenamítl místní nepříslušnost Krajského soudu v Brně. Soud poté vydal dne 29. 3. 2018 usnesení o postoupení věci Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

[5] Podle § 7 odst. 2 s. ř. s.: N*estanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.*

[6] Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že pro zkoumání a posuzování místní příslušnosti platí zásada *perpetuatio fori*, která vyjadřuje, že místní příslušnost jako podmínka řízení se posuzuje podle okolností, které existují v den zahájení řízení, tj. v den podání žaloby u soudu, a že trvá až do skončení řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2007, č. j. 2 Azs 156/2006 - 38). Výše uvedené s. ř. s. neupravuje, proto se na základě § 64 s. ř. s. přiměřeně použije § 105 odst. 1 o. s. ř., v němž je tato zásada stanovena.

[7] Lze přisvědčit oběma soudům, že s ohledem na sídlo žalovaného by dle výše citovaného § 7 odst. 2 s. ř. s. místně příslušným měl být Krajský soud v Českých Budějovicích a Krajský soud v Brně měl po doručení žaloby věc postoupit. To však neučinil a svou místní příslušnost začal zkoumat až v době, kdy ve věci a během téměř dvou let učinil výše uvedené úkony (viz odstavec [4] tohoto usnesení).

[8] Nejvyšší správní soud již také dříve vyslovil, že *„[z]koumání místní příslušnosti se pak na rozdíl od příslušnosti věcné soustředí jen na začátek řízení. Není-li nedostatek místní příslušnosti odhalen, ať již soudem samotným či k námitce účastníka řízení, a není-li věc postoupena k vyřízení soudu místně příslušnému (...), je pro další řízení případný nedostatek místní příslušnosti již zhojen. Má se tedy za to, že rozhoduje soud místně příslušný, ačkoli tomu tak není.*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2007, č. j. 8 Azs 118/2006 - 81).

[9] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že ačkoliv dle § 7 odst. 2 s. ř. s. by měl být místně příslušným Krajský soud v Českých Budějovicích, s ohledem na to, že Krajský soud v Brně již v době od podání žaloby učinil řadu úkonů (navíc během doby téměř dvou let), a s ohledem na to, že účastníci řízení v žádném ze svých podání nenamítali nepříslušnost soudu, došlo v daném případě ke zhojení nedostatku místní příslušnosti tohoto soudu. Obdobně postupoval Nejvyšší správní soud např. i v usnesení z 30. 11. 2017, č. j. Nad 315/2017 - 49, na které poukázal Krajský soud v Českých Budějovicích.

[10] Vzhledem k uvedenému Nejvyšší správní soud shledal důvodným nesouhlas Krajského soudu v Českých Budějovicích s postoupením věci, a proto podle § 7 odst. 6 s. ř.

s. rozhodl tak, že k řízení je místně příslušný Krajský soud v Brně. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. dubna 2018

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu